

DigIT: rozwijanie umiejętności cyfrowych i narzędzi na rzecz lepszej integracji uchodźców i imigrantów

Numer referencyjny projektu : 2021-1-PL01-KA220-HED-000032041

Zestaw narzędzi do szkolenia w szkolnictwie wyższym (HE) dla nauczycieli

ROZDZIAŁ 2

**Najnowsze zmiany prawne i polityczne mające wpływ na dostęp do szkolnictwa wyższego /
Wskazówki dotyczące występowania w ich imieniu przed władzami lokalnymi i
uniwersytetami**

**Co-funded by
the European Union**

Zastrzeżenie

Ten projekt został sfinansowany przy wsparciu Komisji Europejskiej. Zawartość tej witryny internetowej reprezentuje wyłącznie poglądy autorów i stanowi ich wyłączną odpowiedzialność. Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie informacji w nich zawartych.

DIGIT © 2023 by Vistula University is licensed under CC BY-NC-ND 4.0

Spis treści

<i>Wstęp</i>	3
<i>Rozdział 2-</i>	4
<i>Najnowsze zmiany prawne i polityczne mające wpływ na dostęp do szkolnictwa wyższego / Wskazówki dotyczące występowania w ich imieniu przed władzami lokalnymi i uniwersytetami</i>	4
<i>Wstęp</i>	4
<i>Kontekst i trudności indywidualne</i>	4
<i>Trudności i zalecenia</i>	4
W momencie dostępu do szkolnictwa wyższego	4
Usługi informacyjne i wsparcia	4
Radzenie sobie z różnymi i specyficznymi dla kraju wymaganiami edukacyjnymi	5
Opracuj alternatywne metody oceny, które uwzględniają wcześniejszą naukę i doświadczenie zdobyte poza krajem, w którym znajduje się instytucja szkolnictwa wyższego	5
Należy ustanowić zasady uznające i uznające wcześniejsze kwalifikacje i doświadczenie zawodowe zdobyte poza krajem, w którym znajduje się instytucja szkolnictwa wyższego.	7
Pozostając na uniwersytecie	7
Usługi informacyjne i wsparcia	7
Radzenie sobie z różnymi i specyficznymi dla kraju wymaganiami edukacyjnymi	8
Różne konteksty i doświadczenia nauczania/uczenia się	8
Kompetencje i sprzęt cyfrowy	9
<i>Perspektywy</i>	9
<i>Przykładowe przypadki</i>	9
Przypadek 1	9
Przypadek 2	10
<i>Źródeł zewnętrznych</i>	12
<i>Bibliografia:</i>	13

Wstęp

Dostęp do szkolnictwa wyższego jest prawem podstawowym, które powinno być przyznane wszystkim osobom, bez względu na ich pochodzenie i sytuację. Jednakże uchodźcy i imigranci często napotykają liczne bariery, które uniemożliwiają im realizację ich pragnień i motywacji w zakresie dostępu do szkolnictwa wyższego. Bariery te mogą mieć charakter kulturowy, społeczny, gospodarczy i prawny, a ich pokonanie wymaga wspólnego wysiłku wszystkich zainteresowanych stron.

Specjaliści szkolnictwa wyższego odgrywają kluczową rolę w ułatwianiu dostępu do szkolnictwa wyższego uchodźcom i imigrantom, ponieważ mają wyjątkową możliwość zapewnienia dostosowanego do ich potrzeb wsparcia i wskazówek. Jednakże specjaliści szkolnictwa wyższego muszą być świadomi specyficznych wyzwań stojących przed uchodźcami i imigrantami oraz posiadać niezbędne umiejętności i wiedzę, aby stawić czoła tym wyzwaniom.

Ten cyfrowy zestaw narzędzi ma na celu zaspokojenie tej potrzeby poprzez zapewnienie specjalistom szkolnictwa wyższego, członkom stowarzyszeń studenckich, pracownikom socjalnym, nauczycielom/doradcom zawodowym ze szkół i uczelni oraz pracownikom organizacji wspierających uchodźców kompleksowego przewodnika na temat ułatwiania dostępu do szkolnictwa wyższego uchodźcom i imigranci. Zestaw narzędzi ma na celu podniesienie poziomu kompetencji i świadomości społeczno-ekonomicznej wśród specjalistów szkolnictwa wyższego, wspieranie rozwoju zawodowego i osobistego uchodźców/imigrantów oraz zachęcanie uchodźców/imigrantów do kontynuowania edukacji i przyczyniania się do rozwoju społeczności.

Aby zapewnić dokładność i wiarygodność zestawu narzędzi, przedstawione zalecenia opierają się na najnowszych zmianach prawnych i politycznych mających wpływ na dostęp do szkolnictwa wyższego, a także na najlepszych praktykach zidentyfikowanych przez ekspertów w tej dziedzinie. Ten cyfrowy zestaw narzędzi został stworzony, aby służyć jako cenne źródło informacji dla specjalistów szkolnictwa wyższego i innych interesariuszy zaangażowanych w ułatwianie dostępu do szkolnictwa wyższego uchodźcom i imigrantom. Wyposażając specjalistów szkolnictwa wyższego w niezbędną wiedzę i umiejętności, aby pokonać bariery, na jakie napotykają uchodźcy i imigranci, możemy promować włączenie społeczne, różnorodność i rozwój społeczności.

Rozdział 2-

Najnowsze zmiany prawne i polityczne mające wpływ na dostęp do szkolnictwa wyższego / Wskazówki dotyczące występowania w ich imieniu przed władzami lokalnymi i uniwersytetami

Wstęp

Drugi moduł tego zestawu narzędzi dotyczy pewnych trudności, jakie napotykają uchodźcy/imigranci w dostępie do systemu szkolnictwa wyższego i pozostaniu w nim, a także możliwościach, koncepcjach i środkach, które można zastosować, aby wesprzeć tych potencjalnych studentów. Stanowi zatem podstawę dla innych modułów, z których niektóre ponownie podejmują te trudności i omawiają je bardziej szczegółowo.

Na koniec przedstawiono dwa przykładowe przypadki w celu zilustrowania treści.

Kontekst i trudności indywidualne

Trudności, jakie napotykają uchodźcy w dostępie do szkolnictwa wyższego, mają różny charakter: mogą to być trudności strukturalne i biurokratyczne, ale także kwestia finansowania studiów lub wyzwania psychologiczne i emocjonalne, które szczególnie dotyczą tę grupę. Poniżej szczegółowo przedstawiono te trudności i podano zalecenia dla profesjonalistów dotyczące tego, w jaki sposób mogą lepiej wspierać uchodźców/imigrantów i jakie warunki ramowe można stworzyć.

Trudności i zalecenia

Dla lepszego przeglądu dokonano rozróżnienia pomiędzy trudnościami, które mogą pojawić się w momencie dostępu do uniwersytetu, a trudnościami, które stają się istotne podczas pozostania na uniwersytecie.

W momencie dostępu do szkolnictwa wyższego

Usługi informacyjne i wsparcia

Ważne i fundamentalne jest, aby uchodźcy/imigranci mieli prosty i nieskomplikowany dostęp do niezbędnych informacji jeszcze przed uzyskaniem dostępu do szkolnictwa wyższego – jakie obowiązują ramy prawne i organizacyjne, jakie dokumenty i formularze są wymagane, jakie istnieją opcje pod względem treści itp. Strony internetowe uczelni powinny dostarczać jak najwięcej informacji na ten temat. W tym celu strony internetowe instytucji szkolnictwa wyższego powinny być zaprojektowane tak jasno i przejrzysto, jak to możliwe, aby można było łatwo znaleźć istotne informacje: W tym celu zaleca się uporządkowanie treści od ogólnego do szczegółowego.

Wielu uchodźców/imigrantów nie posiada jeszcze wystarczających umiejętności językowych, aby dowiedzieć się o możliwościach studiowania i dostępie do uniwersytetów. Dla tej grupy docelowej przydatne jest, aby strony internetowe były oparte na multimedialnych: powinno zawierać jak najmniej tekstu, prostym językiem, alternatywnie także w różnych językach i dużo informacji multimedialnych, które można zrozumieć niezależnie od znajomości języka - zdjęcia, piktogramy, krótkie filmy.

Ponieważ wielu uchodźców nie ma na początku laptopów ani komputerów, strony internetowe powinny być prezentowane w sposób przejrzysty, tak aby można było z nich łatwo korzystać także za pomocą telefonu komórkowego.

Oprócz informacji przygotowanych cyfrowo istnieje również zapotrzebowanie na dane osobowe i usługi doradcze. Miejsce i sposób ich wykorzystania oraz tematy i wątpliwości, które można w tych ramach wyjaśnić, powinny być oczywiste i jasno określone na stronach internetowych lub platformach informacyjnych.

Aby oferty te były widoczne poza uczelnią, wskazane jest ich rozpowszechnianie za pośrednictwem aplikacji sieciowych, takich jak Integra, aby jak najbardziej ułatwić studentom-uchodźcom znalezienie dostępnych i pomocnych dla nich ofert wsparcia.

Radzenie sobie z różnymi i specyficznymi dla kraju wymaganiami edukacyjnymi

Opracuj alternatywne metody oceny, które uwzględniają wcześniejszą naukę i doświadczenie zdobyte poza krajem, w którym znajduje się instytucja szkolnictwa wyższego

Uchodźcy i imigranci często pochodzą z krajów, w których system edukacji i kwalifikacje różnią się od tych w kraju, w którym znajduje się uczelnia. Może to stworzyć znaczącą barierę w dostępie do szkolnictwa wyższego, ponieważ uchodźcy i imigranci mogą nie posiadać kwalifikacji lub dokumentów wymaganych przez instytucję szkolnictwa wyższego.

Jednym ze sposobów sprostania temu wyzwaniu jest opracowanie alternatywnych metod oceny, które uwzględniają wcześniejsze wykształcenie i doświadczenie zdobyte poza krajem, w którym znajduje się instytucja szkolnictwa wyższego. Alternatywne metody oceny mogą przybierać różne formy, w tym oceny portfolio, wywiady i oceny w miejscu pracy.

Opracowując alternatywne metody oceny, instytucje szkolnictwa wyższego mogą rozpoznać umiejętności i wiedzę, które uchodźcy i imigranci zdobyli w trakcie wcześniejszej edukacji i doświadczenia zawodowego, nawet jeśli nie posiadają formalnych kwalifikacji ani dokumentów potwierdzających to. Może to pomóc w otwarciu uchodźcom i imigrantom

możliwości dostępu do szkolnictwa wyższego oraz wniesienia swoich umiejętności i wiedzy do nowych społeczności.

Jednym ze skutecznych podejść do opracowania alternatywnych metod oceniania jest partnerska współpraca z organizacjami społeczności uchodźców i imigrantów oraz konsultowanie się z samymi uchodźcami i imigrantami, aby zrozumieć umiejętności i wiedzę, jaką nabyli podczas wcześniejszej edukacji i doświadczenia zawodowego. Może to pomóc w zapewnieniu, że metody oceny są odpowiednie i odpowiednie do doświadczeń uchodźców i imigrantów.

Oprócz opracowywania alternatywnych metod oceny instytucje szkolnictwa wyższego mogą również zapewniać uchodźcom i imigrantom wsparcie w uzyskaniu dokumentacji i kwalifikacji niezbędnych do uzyskania dostępu do szkolnictwa wyższego. Może to obejmować pomoc w ocenie kwalifikacji, testowaniu znajomości języka i innych wymaganiach. Alternatywnie można nawiązać kontakt z instytucjami lub organami urzędowymi w kraju pochodzenia, jeśli zaginęły dokumenty potwierdzające kwalifikacje.

Ustanowienie polityki uznającej i uznającej wcześniejsze kwalifikacje i doświadczenie zawodowe zdobyte poza krajem, w którym znajduje się instytucja szkolnictwa wyższego (HE), może być kluczowym krokiem w usuwaniu barier w dostępie do szkolnictwa wyższego dla uchodźców i imigrantów. Wielu uchodźców i imigrantów ukończyło studia wyższe lub zdobyło cenne doświadczenie zawodowe w swoich krajach pochodzenia, ale mają trudności z uznaniem tych kwalifikacji w nowym kraju przyjmującym.

Ustanawiając politykę uznającą i uznającą wcześniejsze kwalifikacje i doświadczenie zawodowe, instytucje szkolnictwa wyższego mogą zapewnić uchodźcom i imigrantom jasną ścieżkę dostępu do szkolnictwa wyższego oraz korzystania z istniejących umiejętności i wiedzy. Polityki te mogą również pomóc w zmniejszeniu kosztów i czasu wymaganego do uzyskania dodatkowych kwalifikacji lub pełnego szkolenia, które uchodźcy i imigranci mogli już ukończyć w swoich krajach.

Zasady uznające i uznające wcześniejsze kwalifikacje i doświadczenie zawodowe mogą przybierać różne formy, w tym zasady dotyczące transferu osiągnięć, zasady uznawania wcześniejszego uczenia się i inne polityki, które uwzględniają umiejętności i wiedzę już nabyte przez uchodźców i imigrantów. Polityki te można opracowywać we współpracy z organizacjami społeczności uchodźców i imigrantów; powinny być zaprojektowane tak, aby były elastyczne i

można je było dostosować do różnorodnych doświadczeń i pochodzenia uchodźców i imigrantów.

Oprócz ustalania polityk instytucje szkolnictwa wyższego mogą również zapewnić wsparcie i zasoby, aby pomóc uchodźcom i imigrantom w przejściu przez proces uznawania ich wcześniejszych kwalifikacji i doświadczenia zawodowego. Może to obejmować pomoc w ocenie kwalifikacji, testowaniu znajomości języka i innych wymaganiach, a także udzielanie wskazówek i porad dotyczących uzyskiwania dostępu do odpowiednich zasad i procedur oraz poruszania się po nich.

Należy ustanowić zasady uznające i uznające wcześniejsze kwalifikacje i doświadczenie zawodowe zdobyte poza krajem, w którym znajduje się instytucja szkolnictwa wyższego.

Ustanawiając politykę uznającą i uznającą wcześniejsze kwalifikacje i doświadczenie zawodowe, instytucje szkolnictwa wyższego mogą zapewnić uchodźcom i imigrantom jasną ścieżkę dostępu do szkolnictwa wyższego oraz korzystania z istniejących umiejętności i wiedzy. Polityki te mogą również pomóc w zmniejszeniu kosztów i czasu wymaganego do uzyskania dodatkowych kwalifikacji lub pełnego szkolenia, które uchodźcy i imigranci mogli już ukończyć w swoich krajach.

Zasady uznające i uznające wcześniejsze kwalifikacje i doświadczenie zawodowe mogą przybierać różne formy, w tym zasady dotyczące transferu osiągnięć, zasady uznawania wcześniejszego uczenia się i inne polityki, które uwzględniają umiejętności i wiedzę już nabyte przez uchodźców i imigrantów. Polityki te można opracowywać we współpracy z organizacjami społeczności uchodźców i imigrantów; powinny być zaprojektowane tak, aby były elastyczne i można je było dostosować do różnorodnych doświadczeń i pochodzenia uchodźców i imigrantów.

Oprócz ustalania polityk instytucje szkolnictwa wyższego mogą również zapewnić wsparcie i zasoby, aby pomóc uchodźcom i imigrantom w przejściu przez proces uznawania ich wcześniejszych kwalifikacji i doświadczenia zawodowego. Może to obejmować pomoc w ocenie kwalifikacji, testowaniu znajomości języka i innych wymaganiach, a także udzielanie wskazówek i porad dotyczących uzyskiwania dostępu do odpowiednich zasad i procedur oraz poruszania się po nich.

Pozostając na uniwersytecie

Usługi informacyjne i wsparcia

Doświadczenie pokazuje, że informacje oferowane studentom-uchodźcom skupiają się przede wszystkim na informacjach istotnych dla momentu przyjęcia na uniwersytet. Jednak grupa docelowa potrzebuje również usług informacyjnych i wsparcia wykraczających poza czysto formalne: możliwości nawiązywania kontaktów, budowania sieci społecznościowej, organizowania codziennego życia uniwersyteckiego i edukacyjnego, orientacji i integracji w obcym mieście i kraju. Szczególnie polecane są tutaj programy peer-to-peer i wsparcie tutorów. Zaangażowanie doświadczonych studentów może ułatwić zwarte wsparcie w życiu codziennym (studialnym), być może nawet w tym samym języku narodowym, w celu ułatwienia komunikacji i wymiany informacji, zwłaszcza na początku studiów.

Wskazane jest również zaangażowanie istniejących sieci wśród studentów-uchodźców w celu komunikowania ofert wsparcia i wydarzeń dla tej grupy docelowej – za pośrednictwem mediów społecznościowych lub istniejących grup komunikatorów oferty można przekazywać w nieskomplikowany i ukierunkowany sposób.

Radzenie sobie z różnymi i specyficznymi dla kraju wymaganiami edukacyjnymi

Różne konteksty i doświadczenia nauczania/uczenia się

Jak już wspomniano, systemy edukacji w krajach pochodzenia uczniów-uchodźców często różnią się od tych w krajach zamieszkania. Może to wyrażać się nie tylko w różnych wymaganiach dotyczących kwalifikacji i certyfikatów, ale także w bezpośrednim kontekście nauczania i uczenia się: Zatem sposoby zdobywania wiedzy, strategie uczenia się i oczekiwania dotyczące wyników uczniów-uchodźców mogą być bardzo różne i mogą nie być kompatybilne ze strukturami i zwyczajów uczelni wyższych w krajach zamieszkania.

Dlatego wskazane jest oferowanie studentom-uchodźcom formatów kursów i tutoriali, w ramach których nauczane są strategie uczenia się praktykowane i sprawdzone na odpowiednich uniwersytetach. Mogą być one oferowane zarówno w formie stacjonarnej, jak i cyfrowej w formie samouczków. Może to ułatwić codzienne życie uniwersyteckie i naukę, szczególnie w przypadku studentów-uchodźców z krajów, w których nie praktykuje się samodzielnego uczenia się zorientowanego na transfer.

W kontekście nauczania bezpośredniego pomocne może być jasne poinformowanie specjalistów na początku semestru lub kursu o zasadach i oczekiwaniach dotyczących wyników – punktualność na zajęciach, samodzielne przygotowywanie treści, wykonywanie zadań, itp. Może się to wydawać banalne, ale może nie być jasne dla uczniów o innym zapleczu polityki

edukacyjnej. Wyraźna komunikacja na ten temat może uniknąć nieporozumień i stworzyć wspólną podstawę do nauki i pracy.

Kompetencje i sprzęt cyfrowy

W zależności od kraju pochodzenia studenci-uchodźcy dysponują różnym sprzętem cyfrowym i odpowiadającymi mu umiejętnościami korzystania z urządzeń końcowych.

Po pierwsze, dla tej grupy docelowej pomocne jest zapewnienie niezbędnych urządzeń końcowych na okres studiów: albo na terenie uczelni do użytku na miejscu, albo – jeśli to możliwe – wypożyczone do użytku w domu. Tutaj mogą wystarczyć używane, regenerowane urządzenia końcowe.

Ponieważ nie da się zarządzać codziennym życiem studyjnym bez wystarczających umiejętności cyfrowych, zaleca się oferowanie tej grupie studentów odpowiednich kursów i szkoleń o różnym stopniu trudności: Tutaj mogą mieć sens proste kursy szkoleniowe dotyczące obsługi urządzeń cyfrowych, ale także bardziej zaawansowane kursy wzmacniające umiejętność korzystania z mediów cyfrowych.

Perspektywy

Oprócz wspomnianych już trudności, istnieją inne wyzwania, z jakimi mogą się spotkać studenci-uchodźcy w dostępie do szkolnictwa wyższego i jego utrzymaniu – takie jak bariery językowe, wyzwania psychologiczne i emocjonalne lub dostęp do pomocy finansowej. Trudności te zostaną omówione bardziej szczegółowo w następnym rozdziale.

Przykładowe przypadki

Przypadek 1

Amina to 22-letnia uchodźczyni z Syrii, która przybyła do Norwegii trzy lata temu wraz z rodziną. Ukończyła dwa lata studiów licencjackich na wydziale inżynierii w Syrii, zanim zmuszona była uciekać z powodu konfliktu. Amina jest bardzo zmotywowana, aby ukończyć studia w Norwegii i zbudować nowe życie dla siebie i swojej rodziny.

Jednak Amina napotyka wiele barier w dostępie do szkolnictwa wyższego w Norwegii. Zмага się z różnicami językowymi i kulturowymi, a wymagania akademickie norweskich uniwersytetów bardzo różnią się od tych na jej poprzedniej uczelni. Amina boryka się również z barierami finansowymi, ponieważ nie kwalifikuje się do pożyczek studenckich i nie ma środków na opłacenie czesnego.

Amina postanawia zwrócić się o pomoc do uczelni, w której chce aplikować. W instytucji znajduje się wydzielony punkt kontaktowy dla uchodźców i imigrantów, od którego Amina może uzyskać dostosowane do potrzeb wsparcie i wskazówki. Punkt kontaktowy pomaga Aminie w przeprowadzeniu oceny potrzeb i zidentyfikowaniu konkretnych wyzwań, przed którymi stoi w dostępie do szkolnictwa wyższego.

Na podstawie oceny potrzeb instytucja opracowuje kompleksowy plan wdrożenia zaleceń mających na celu usunięcie barier, przed którymi stoi Amina. Plan obejmuje zapewnienie ukierunkowanej nauki języków i wsparcia w pisaniu akademickim, zaoferowanie alternatywnych metod oceny w celu uznania jej wcześniejszej nauki i doświadczenia, a także zaoferowanie wsparcia finansowego w postaci stypendiów przeznaczonych specjalnie dla uchodźców i imigrantów.

Amina może czerpać korzyści z tych inicjatyw. Otrzymuje wsparcie językowe i akademickie w pisaniu, co pomaga jej spełnić wymagania językowe wymagane na studiach wyższych. Instytucja uznaje również jej wcześniejsze doświadczenie akademickie i przyznaje jej uznanie za poprzednie zajęcia. Amina może także otrzymywać wsparcie finansowe w postaci stypendiów, co pozwala jej na opłacenie czesnego.

Instytucja oferuje również elastyczne warunki studiów, w tym kursy w niepełnym wymiarze godzin i kursy online, aby dostosować się do potrzeb Aminy. Jest to o tyle istotne, że Amina opiekuje się młodszym rodzeństwem i nie może uczęszczać na zajęcia stacjonarne.

Dzięki wsparciu instytucji Amina jest w stanie pokonać bariery, jakie napotkała, i ukończyć studia inżynierskie. Kończy studia z wyróżnieniem i może zapewnić sobie pracę w swojej dziedzinie, zapewniając lepsze życie sobie i swojej rodzinie. Historia sukcesu Aminy inspirowała innych uchodźców i imigrantów do zdobywania wyższego wykształcenia, a uczelnia w dalszym ciągu oferuje dostosowane do potrzeb wsparcie i wskazówki, aby pomóc im pokonać bariery, jakie napotykają.

Przypadek 2

Sara to 27-letnia kobieta, która przeprowadziła się do Norwegii z Syrii wraz z rodziną w wieku 18 lat. W związku z wojną opuściła Syrię i musiała przerwać studia na wydziale elektrotechniki na uniwersytecie w Damaszku. W Norwegii Sara przez kilka lat pracowała jako sprzątaczką, aby utrzymać rodzinę, ale zawsze marzyła o kontynuowaniu studiów i zostaniu inżynierem.

Jednak Sara napotkała kilka barier w dostępie do szkolnictwa wyższego. Początkowo miała trudności z nauką języka norweskiego i z trudem zdała wymagania językowe wymagane do przyjęcia na uniwersytet. Ponadto poruszanie się po złożonym procesie aplikacyjnym było dla niej trudne i nie była pewna, które instytucje oferują programy z zakresu elektrotechniki.

Sara skontaktowała się z organizacją wspierającą uchodźców, która połączyła ją ze specjalnym punktem kontaktowym na lokalnym uniwersytecie. Osoba kontaktowa zapewniła jej dostosowane do potrzeb wsparcie i wskazówki, pomagając jej przejść przez proces składania wniosków i zidentyfikować zasoby do nauki języków i wsparcia w pisaniu akademickim.

Sara otrzymała także stypendium skierowane specjalnie do uchodźców i imigrantów, którzy borykają się z barierami finansowymi w dostępie do szkolnictwa wyższego. Dzięki temu wsparciu finansowemu mogła rzucić pracę i skupić się na studiach stacjonarnych.

Pomimo tych sukcesów Sara nadal borykała się z wyzwaniami związanymi z uznaniem jej wcześniejszego doświadczenia edukacyjnego i zawodowego. Ukończyła kilka kursów z elektrotechniki w Syrii, ale nie była pewna, w jaki sposób można je ocenić i uznać na uniwersytecie w Norwegii. Miała także trudności ze znalezieniem doświadczenia zawodowego lub stażu w swojej branży ze względu na brak kontaktów i wcześniejsze doświadczenie zawodowe w Norwegii.

Aby stawić czoła tym wyzwaniom, Sara kontynuowała współpracę z wydzieloną osobą kontaktową na uniwersytecie, która pomogła jej zbadać alternatywne metody oceniania i opowiadała się za polityką uznającą i uznającą wcześniejsze kwalifikacje i doświadczenie zawodowe zdobyte poza Norwegią. Zaangażowała się także w sieć rówieśniczą i grupę wsparcia dla uchodźców i imigrantów, którzy przerwali naukę, co pomogło jej stawić czoła wyzwaniom i zapewniło jej poczucie wspólnoty i przynależności.

Dzięki wsparciu uniwersytetu i organizacji wspierających uchodźców Sara mogła w końcu ukończyć studia na kierunku elektrotechnika. Zapewniła sobie także staż w lokalnej firmie inżynierskiej i ma nadzieję kontynuować pracę w swojej branży po ukończeniu studiów.

Źródeł zewnętrznych

- Agencja ONZ ds. Uchodźców – Programy szkolnictwa wyższego dla uchodźców:
<https://www.unhcr.org/education/higher-education.html>
- Program Komisji Europejskiej Erasmus+ na rzecz uchodźców:
https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/opportunities-for-refugees_en
- Centrum Studiów Uchodźców na Uniwersytecie Oksfordzkim: <https://www.rsc.ox.ac.uk/>
- The Journal of Refugee Studies: <https://academic.oup.com/jrs>
- Instytut Polityki Migracyjnej: <https://www.migrationpolicy.org/>
- Międzynarodowe Stowarzyszenie Uniwersytetów – Uchodźcy, Przesiedleńcy i Szkolnictwo Wyższe: <https://www.iau-aiu.net/Refugees-Displaced-Persons-and-Higher-Education>
- Kanadyjska Służba Uniwersytecka – Program dla uchodźców studenckich:
<https://www.wusc.ca/our-work/student-refugees/>
- Inicjatywa na rzecz Edukacji Uchodźców: <https://refugeeeducationinitiative.org/>
- Program wsparcia szkolnictwa wyższego prowadzony przez Open Society Foundations:
<https://www.opensocietyfoundations.org/what-we-do/themes/higher-education-support-program>
- Międzynarodowy projekt pomocy uchodźcom: <https://refugeerights.org/>
- Europejska strona internetowa poświęcona integracji: https://ec.europa.eu/migrant-integration/library-document/report-health-refugees-and-migrants-who-european-region_en

Bibliografia:

Bennett, MJ (2004). Nabywanie kompetencji międzykulturowych. W *kierunku wielokulturowości: czytelnik w edukacji wielokulturowej*.

www.idrinstitute.org/allegati/IDRI_t_Pubblicazioni/1/FILE_Documento.pdf

Rada brytyjska. (2016). Dostęp uchodźców do szkolnictwa wyższego: polityka i praktyka w Europie. Pobrano z

https://www.britishcouncil.org/sites/default/files/refugee_access_to_higher_education_report.pdf

Komisja Europejska. (2016). Edukacja uchodźców i osób ubiegających się o azyl w Europie: badanie przeprowadzone w 15 państwach członkowskich. Pobrano z

<https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/0b0cdd2c-cd4e-11e5-a4b1-01aa75ed71a1/language-en>

Friere, P. (1968). *Pedagogika uciskanych*. Pingwin.

Giroux, Hawaje (1991). *Pedagogika graniczna i polityka postmodernizmu*. Tekst społeczny, 28, 51–67. <https://doi.org/10.2307/466376>

Windschitl, M. (2002). Ramy konstruktywizmu w praktyce jako negocjowanie dylematów: An Analiza wyzwań koncepcyjnych, pedagogicznych, kulturowych i politycznych stojących przed nauczycielami. *Przegląd badań edukacyjnych*, 72 (2), 131–175.

<http://www.jstor.org/stable/3516031>

Hockingsa (2011, s. 521).